

॥ श्री सद्गुरु प्रसन्न ॥



- संपादकाचे बोल -

(वर्ष - ९० ज्येष्ठ ते श्रावण/भाद्रपद शके १९४१ संयुक्तांक १० ते १२)

वृत्तनिवेदन

९१ व्या वर्षाचा शेवटचा त्रैमासिकाचा अंक वाचकांना सुपुर्द करताना मनाला खुप समाधान वाटते आहे. कारण ही शतकाकडे जाणारी वाटचाल खुपच सुखदायक आहे. श्री सद्गुरु आमचे दिपस्तंभ आहेत ही खात्री आहे व त्यांच्या चरणी मार्ग दिसावा हीच प्रार्थना आहे.

फाल्गुन व चैत्र महिन्यांतील कार्यक्रमांचा गोषवारा:-

शुक्रवार दिनांक ८-३-२०१९ (फाल्गुन शुद्ध द्वितीया) रोजी श्री रामकृष्ण परमहंस जयंती होती. प्रातःस्मरणाचे वेळी स्तवन व प्रार्थना करण्यात आली. सायंकाळी ५ वाजतां श्री रामकृष्ण जयंती या विषयावर श्री रामकृष्ण मिशन, खार येथे झालेल्या प्रवचनाचे वाचन झाले.

बुधवार दिनांक १३-३-२०१९ ला (फाल्गुन शुद्ध सप्तमी) श्री. रघुनाथस्वामी पादुका स्थापना दिन होता. सकाळी ७ वाजता स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली. ११-३० वाजतां एकादशी झाली. ह्यावेळी १) माझी देवपुजा, देवपुजा २) मनोभाग जाणुनि माझा ३) गुरुचे भजन, हेंचि माझे ध्यान ४) कोण जाणे माझे अंतरीचे दुःख ५) गुरुवरां आहे, अनाथ मी आहे ६) आले, आले रघुनाथ मंदिरी आले ही प्रार्थना शेवटी म्हणण्यांत आली.

गुरुवार दिनांक १४-३-२०१९ रोजी सायंकाळी ६ वाजतां नामसंकीर्तन झाले. त्यावेळी सर्व सद्भक्तांनी सुमधुर पदे म्हटली

शुक्रवारी दिनांक १५-३-२०१९ रोजी सायंकाळी ६ वाजतां ध्वनिमुद्रित पदांचे श्रवण झाले.

शनिवारी दिनांक १६-३-२०१९ रोजी (फाल्गुन शुद्ध दशमी) श्री रामेश्वर मंदिर वर्धापन दिन, श्री दत्तमुर्ति व श्री. नारायण महाराज सुवर्णपादुका स्थापना दिन होता. प्रातःस्मरणानंतर स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली. ११.३० वाजतां एकादशी केली गेली. त्यावेळी १) माझी देवपूजा, देवपुजा २) मनोभाग जाणुनि माझा, सगुणरूप धरिले ओजा पाहुणा सद्गुरुराजा आला वो माये ३) दत्त आठवितां सद्गदित कंठी। उभा जगजेठी मागेपुढे ४) श्री. भाईची साद ऐकुनि मंगेश इथे आले।। ५) दत्तासि गाईन, दत्तासि पाहीन। वाहीन हे मन दत्तापायी ६) शांत कितीही सद्गुरुमुर्ति। पाहतां मावळे द्वैतवृत्ति।। ७) दत्तजी! आये तुम्हारे पास। तुम्हारे दिव्य चरणांकी आस।। ८) आस इतुकी उरली की। मिठीमारीन सद्गुरुसि।। ९) बोल बोल बोल दत्ता। बोल एक बोल रे।। १०) दत्तगुरुराज, दत्तमहाराज। दत्त योगीराज दत्त योगीराज स्मृतिगायी। ही प्रार्थना शेवटी म्हणण्यांत आली. त्यानंतर ब्राह्मण सुवासिनी संतर्पण झाले व सर्व सद्भक्तांना महाप्रसादाचा लाभ मिळाला.

सायंकाळी ५.३० वाजतां गुरुगीता वाचन झाले व इतर पदे म्हटली गेली. रात्रौ ९ वाजतां पालखी मिरवणुक संपन्न झाली.

रविवार दिनांक १७-३-२०१९ (आमलकी एकादशी पासून प्रतिष्ठान चरित्र श्री एकनाथ महाराजांचे चरित्र वाचनांस सायंकाळी ५ वाजतां प्रारंभ झाला. प्रतिष्ठान चरित्र एकादशी ते एकनाथ षष्ठी पर्यंत रोज वाचले गेले.

सद्गुरु श्री.दादाभाई पुण्यतिथ्योत्सव

बुधवार दिनांक २०-३-२०१९ (फाल्गुन-होळी पौर्णिमा) रोजी श्री. गौरांगप्रभू जयंती होती. सकाळी ७ वाजतां स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली. गुरुवार दिनांक २१-३-२०१९ रोजी (फाल्गुन वद्य प्रतिपदा) परमप्रिय सद्गुरु श्री. दादाभाई पुण्यतिथी होती. प्रातःस्मरणानंतर स्तवन व प्रार्थना केली गेली. ११.३० वाजतां गुरु पादुकांस एकादशी झाली. त्यावेळी १) माझी देवपुजा, देवपुजा २) मनोभाव जाणुनि माझा। सगुणरूप धरिले ओजा। पाहुणा सद्गुरुराजा आला वो माये ३) यारे, यारे सद्गुरुच्या घरी जावुं। प्रेमभक्तींचा सोहळा डोळा पाहु।। ४) अधिर नयन झाले हे पहाया। रुप गुरुराया दिव्य तुझे।। ५) भाव सुमने भक्तीची मी गुरुवरांना वाहते। नेत्रज्योती लाऊनिया आरती ओवळीते।। ६) माझा सद्गुरु ब्रह्मानंद। पहा आला रे बालमुकुंद।। ७) तो मज आठवतो गुरुराजा। प्राणविसावा माझा।। तुम्ही या प्रभुला भजुनि पहा रे. तुम्ही या गुरुला पुजुनि पहा रे। वेदशास्त्र पुराणावरी ठेवुनिया विश्वास रे।। ९) गुरुजी! तोरे पैयांपर सीस धरु। तेरे नामका ध्यान लगाकर, तेरे काज मरु।। १०) गुरुचे भजन हेंचि माझे ध्यान। तेंचि पुर्ण ज्ञान जाण माझे।। ११) त्याचे पाय विसरावे कैसे आता। ज्याच्या नामे पळाली भवव्यथा।। १२) शांत किती ही सद्गुरुमुर्ति। पाहतां मावळे द्वैतवृत्ति।। १३) आणि शेवटी- साकार मुर्तिचे दर्शनाची चाड। नसे ते आवड कैवल्याची।। ही प्रार्थना म्हणण्यांत आली. त्यानंतर ब्राह्मण संतर्पण झाले व सर्व सद्भक्तांना महाप्रसादाचा लाभ मिळाला. सायंकाळी ५ वाजतां प्रतिष्ठान चरित्र वाचन झाले. त्यानंतर ५.३० वाजतां सद्गुरु दादाभाईंचे वैकुंठरोहण अतिशय भावपुर्ण रितीने वाचण्यांत आले. ६ वाजतां सद्गुरु दादाभाईंच्या अखेरच्या प्रवचनाचे ध्वनिमुद्रित श्रवण झाले. त्यावेळी १) भगवद्चरणी तल्लीन होऊनि देहावरती येऊं नको व्यर्थ भवाच्या गोष्टी करुनि, काळाचा व्यय करुं नको।। २) लागे लागे मना

गुरुपायी। ३) जन्मोजन्मी ऐसा सदगुरु मिळावा। भक्तमेळा ऐसा सदा सजावा।। ४) शांत कितीही सदगुरुमूर्ति पाहता मावळे द्वैतवृत्ति ५) घाली पंखाखाली सदगुरुमाऊली। करोनि साऊली कृपेची गे!! ही प्रार्थना शेवटी म्हणण्यांत आली. रात्रौ ८.३० वाजतां शेजोत्सव संपन्न झाला व त्या दिवशीच्या भक्तीप्रेमाने ओथंबलेल्या दिवसाची सांगता झाली.

शुक्रवार दिनांक २२-३-२०१९ ला (फाल्गुन वद्य द्वितीया) श्री तुकाराम बीज होती. सकाळी ७वाजतां स्तवन व प्रार्थना झाली.

शनिवार दिनांक २३-३-२०१९ रोजी सायंकाळी ६वाजतां नामसंकीर्तन झाले. त्यावेळी सुद्धा सुमधुर पदे म्हणण्यांत आली.

रविवार दिनांक २४-३-२०१९ या दिवशी सायंकाळी ६ वाजतां सदगुरु दादाभाईच्या ध्वनिमुद्रित पदांचे श्रवण झाले.

मंगळवार दिनांक २६-३-२०१९ (फाल्गुन वद्य षष्ठी) ला श्री. एकनाथषष्ठी होती. प्रतिष्ठान चरित्राची वाचन समाप्ती झाली. त्यावेळीही इतर पदे व सदगुरु श्री. दादाभाईच्या ध्वनिमुद्रित प्रवचनाचे श्रवण झाले. ह्याच दिवशी समाप्ती दिन होता. सदगुरुंनी आमची सेवा मान्य करून घ्यावी व आम्हा बालकांवर कृपादृष्टि ठेवावी, अशी कळकळीची प्रार्थना करण्यात आली.

चैत्र महिन्यांतील उत्सव-महोत्सव

शनिवार दिनांक ६-४-२०१९ (चैत्र शुद्ध प्रतिपदा) रोजी गुढीपाडवा होता. प्रातःस्मरणानंतर स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली. रात्रौ ९ वाजतां श्री रामेश्वर मंदिरातर्फे पालखी मिरवणुक संपन्न झाली. शुक्रवार दिनांक १२-४-२०१९ ला (चैत्र शुद्धसप्तमी) श्री नारायण महाराज जालवणकर आणि श्री लक्ष्मण महाराज त्यांच्या इंदूर येथील देवालयातील पादुकांचा स्थापना दिन होता. ह्या पादुका परमपुज्य श्री दादाभाई ह्यांच्या शुभहस्ते स्थापन करण्यात आल्या होत्या. सकाळी ७वाजतां स्तवन व प्रार्थना केली गेली.

शनिवार दिनांक १३-४-२०१९ (चैत्र शुद्ध नवमी) रोजी श्री रामनवमी होती. प्रातःस्मरणानंतर स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली. सकाळी १० ते १२ भजन झाले. त्यावेळी १) कंठ शोषला मारुनि हाका २) येरे येरे माझ्या रामा। मनमोहन मेघश्यामा।।

३) रामा तुं येई, मम हृदयी वास करी ही पदे म्हणण्यांत आली. त्यानंतर १२ वाजतां रामजन्मोत्सव संपन्न झाला. १) बाळा जो जो रे कुलभुषणा। दशरथ नंदना। हा पाळणा म्हणण्यात आला. २) राम दर्शनासि चला। लाभ हा भला।। ३) छत्रसिंहासनी अयोध्येचा राजा। नांदतसे माझा मायबाप।। ४) ज्याचे वंशी कुळधर्म रामसेवा। त्याचे वंशी मज जन्म देगा देवा ही पदे व प्रार्थना म्हणण्यांत आली. सायंकाळी ५ वाजतां चरित्र वाचन पुढे चालू होते. रात्रौ ९ वाजतां पालखी मिरवणुक संपन्न झाली.

शुक्रवार दिनांक १९-४-२०१९ (चैत्र पौणिमा) ला श्री हनुमान जयंती होती. सकाळी स्तवन व प्रार्थनेनंतर ६.३० वाजतां जन्मोत्सव पार पडला. रात्रौ ९ वाजतां श्री रामेश्वर मंदिरातर्फे पालखी मिरवणूक निघाली.

गुरुवार दिनांक २५-४-२०१९ (चैत्र वद्य त्रयोदशी) स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली.

शनिवार दिनांक ४-५-२०१९ रोजी (चैत्र अमावस्या) होती. सदगुरु श्री. पार्वतीमाता पुण्यतिथी दिन होता. सकाळी ७वाजतां स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली.

वैशाख महिन्यांतील उत्सव-महोत्सव

मंगळवार दिनांक ७-५-२०१९ रोजी (वैशाख शुद्ध तृतीया) अक्षय्या तृतीया होती व श्री परशुराम जयंती पण होती. सकाळी ७वाजतां स्तवन व प्रार्थना केली गेली सायंकाळी ५.३० वाजतां हळदीकुंकू समारंभ पार पडला.

गुरुवार दिनांक ९-५-२०१९ (वैशाख शुद्ध पंचमी) ला आद्य शंकराचार्य व श्री रामानुजाचार्य जयंती होती. प्रातःस्मरणानंतर स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली.

शुक्रवार दिनांक १०-५-२०१९ (वैशाख शुद्ध षष्ठी) रोजी श्री. वामन पंडितांची पुण्यतिथी होती. सकाळी ७वाजतां स्तवन व प्रार्थना केली गेली. ११.३० वाजतां एकादशी झाली. त्यावेळी १) माझी देवपुजा, देवपुजा २) मनोभाव जाणुनि माझा, सगुणरूप धरिले ओजा। पाहुणा सदगुरुराजा आला वो माये ३) आनंद मनी हा झाला. ४) गोविंद गोपाळा मजतारी पादुका या ७) सदगुरु राया चुकवी जन्म मरण ८) तारि मला जगदंब ९) गोविंदु घ्या बाई गोपाळु घ्या गे १०) जय वामन श्री वामन जयजय वामन म्हणुं आम्ही आला ११) ध्याता सुत कामिनी १२) अनेक जन्मे आतळेना मुक्ती जे १३) आनंद मनी हा झाला १४) आम्ही जाणो हरिचे पाय १५) गोविंदा गोपाळा मज

तारी १६) गोविंदु घ्या बाई गोपाळ घ्या मे १७) विशेष आनंद मज वाटताहे १८) निर्दोष,
निस्पृह आत्मजात १९) जय वामन श्री वामन म्हणू आम्ही आता २०) तुमच्या चरणा
मागो हेचि दान। प्रसन्न होऊनि द्यावे आम्हा ही प्रार्थना शेवटी म्हणण्यांत आली. त्यानंतर
ब्राह्मण सुवासिनी संतपर्णण झाले व सर्व सद्भक्तांना महाप्रसादाचा लाभ मिळाला. सायंकाळी
५ वाजतां चरित्र वाचन झाले. त्यावेळीही सुमधुर पदे म्हणण्यांत आली. श्री वामन पंडितांचे
वैराग्य ह्या प्रवचन वाचनास प्रारंभ झाला. रात्री ९ वाजतां पालखी मिरवणुक संपन्न
झाली.

शनिवार दिनांक ११-५-२०१९ (वैशाख शुद्ध सप्तमी) सायंकाळी ५.३०
वाजतां नामसंकीर्तन झाले. त्यावेळी भावपूर्ण पदे म्हटली गेली.

रविवार दिनांक १२-५-२०१९ (वैशाख शुद्ध अष्टमी - दुर्गाष्टमी होती).
सायंकाळी ५.३० वाजतां श्रीवामन पंडित कृत ध्वनिमुद्रित पदांचे श्रवण झाले. रात्री
९ वाजतां गुरुवर्य श्री भाईचा शेजोत्सव साजरा झाला. तोच समाप्ती दिन होता. गुरुवर्यांनी
आम्हा अज्ञ बालकांची अल्पशी सेवा मान्य करून द्यावी. हीच त्यांच्या चरणी नम्र प्रार्थना
करण्यांत आली.

शुक्रवार दिनांक १७-५-२०१९ (वैशाख शुद्ध चतुर्दशी) रोजी श्री. नृसिंह
जयंती होती. प्रातास्मरणानंतर स्तवन व प्रार्थना करण्यांत आली. सायंकाळी ५.३०
वाजतां गु. बं. सदाशिव उभयकर ह्यांच्या तर्फे मंदिरांत भजन झाले. त्यावेळी सुमधुर पदे
म्हणण्यांत आली.

इति

जून महिन्यातील उत्सवाचा गोषवारा पुढील अंकात प्रकाशित होईल.

॥ श्री सद्गुरु प्रसन्न ॥



आठवण एक साठवण



रविवार १६-२-१९३० रोजी “कंठ शोषला मारुनि हांका।
कोठे गेला श्रीराम सखा” ह्या श्री रामदासांच्या पदावर श्रीभाईचे प्रवचन चालू
असतां श्रीभाई म्हणाले, “मारुती उडी घालील” इतक्यात खरोखरीच केसाळ
मारुतीने उत्तरेच्या गच्चीतून हॉलमध्ये उडी घातली व श्रीभाई समोर येऊन उभा
राहिला. तेव्हां श्रीभाईंनी एकदम “श्रीराम जयराम जय जय राम” हे पद
म्हणून प्रवचन संपविले. त्यानंतर त्यांच्या खोलीत वेगवेगळ्या वेळी झालेले
संभाषण येथे प्रमाणे.
१८-२-१९३० मंगळवार दुपारी ३ वाजता.

श्रीभाई: गोपाळ! तू आता झालेली मारुतीची आरती लिहून घे. गोपाळने ती
लिहून घेतल्यावर श्री भाई म्हणाले, “This will be a place of attraction
for all the deties” (ही जागा म्हणजे सद्भक्ती मंदिर सर्व देवतांना एक
आकर्षण होईल).

२१-२-१९३० शुक्रवार सायं. ४ वाजता.

श्रीयुत दामलेंशी बोलताना श्री भाई म्हणाले, “ही आरती ब्रह्मा विष्णु महेशा”,
ह्या मंत्रा सारखीच आहे. ज्याला साडेसाती आहे त्याने अवश्य वाचावी (म्हणावी)
त्याला प्रायश्चिताची जरूरतच नाही.

★★★

श्री गुरुवर्य श्री भाईचे प्रवचन श्री सदुरुभ्योनमः

२३-२-१९३९

योगी युंजीत सततमात्मानं रहसि स्थितः ।

एकाकी यतचित्तात्मा निराशीर परिग्रहः ।। (भ.गी.६।१०)

अवधूतानें यदूला उपदेश केला होता त्याचें सार हे कीं ज्याला भवसागर तरून जावयाचा असेल, त्यानें परिग्रहाची यत्किंचित देखील आसक्ति ठेवूं नये. विशेषतः साधकांने ह्या बाबतींत होतां होईल तितकी सावधगिरी बाळगली पाहिजे. योगारूढ अगर आरु रुक्षूनें एकांतांत राहून मन व इंद्रियें यांचे संयमन करून, वासनारहित होऊन आणि सर्व संग परित्याग करून योगधारणा साधावी

योग लक्ष निज धैर्य जड जीवां मोहांत ना सांपडो ।।

येथें कोणाला संशय येण्याचा संभव आहे कीं परिग्रह टाकावा म्हणजे बायकामुलें, घरदार, जमीनजुमला यांचा त्याग करावयाचा कीं काय ? कित्येक लोक घरांतील त्रासाला कंटाळून संन्यास घेतात व अरण्यांत रहावयास जातात, परंतु ते परिग्रहांतून सुटले असें मात्र समजूं नये, कारण ते घरचा परिग्रह सोडतात व संन्यासाआश्रमांतला परिग्रह वाढवितात. ते शिष्य, प्रशिष्य करितात आणि मग त्यांची उपाधि त्यांनाच निस्तरावी लागते:-

निःसंगा परिग्रहो लागला कैसा । शिष्य संप्रदायो घाली फांसा ।

शास्त्र संग्रहवशा । वाढवी आशा मठाची ।।

त्या मठाच्या आशा । शिष्य संप्रदाय वशा ।

कलहो लागे आपैसा । विरोधू संन्यासा परिग्रहो ।।

शिष्यांत मतभेद उत्पन्न होतो व आपआपसांत कलह माजतो. अशा तऱ्हेची पुष्कळ उदाहरणें आपल्या ऐकिवांत आहेत. त्यापेक्षां प्रापंचिक मनुष्य बरा. संन्यास आश्रम घेऊन ही

परिग्रहाची बाधा कां होते ह्या संबधानें अवधूत यदूला सांगतात

परिग्रहो त्यागाचें मूल जाण । आधीं त्यागावा अभिमान ।।

सर्व भांडण तंट्याचे मूल अभिमान आहे. सर्व भगवान् आहे तेथें अभिमान कसला. परंतु हा विचारच न करितां द्वैताच्या भरीस पडून ते कलह माजवितात. येणेकरून पारमार्थिक सुख नष्ट होऊन उलट त्रास होतो आणि शेवटी भगवान् अंतरतो

काम क्रोध आड पडले पर्वत । गेला अंतरून पांडुरंगा ।।

ज्याच्यासाठी बायका मुलांचा त्याग करून तो संन्यास घेतो, त्यालाही तो अंतरतो. आतां दैव योगानें जर बायको मेली, तर दुसरी करूं नये, तसेंच मूल नसेल, तर दुसऱ्याचे मूल मांडीवर घेऊं नये, परंतु असतील त्यांचा मात्र त्याग करूं नये. तसेच ज्या समाजांत आपण आहोंत त्याच्या नियमाप्रमाणें वागून सर्वांना सुख देऊन प्रपंचांत आसक्त न होतां विरक्तीनें राहून होईल तितका परमार्थ साधावा. वर सांगितल्याप्रमाणें जें लोक प्रपंचाला कंटाळून संन्यास घेतात त्यांना पुढें अभिमान जडतो. हा अभिमान जडण्याचे सूक्ष्म कारण 'देहसंग' होय. सर्व संगाचा त्याग करून मनुष्य संन्याशी होऊन अपरिग्रही बनला, तरी देहसंग हा परिग्रह त्याला चिकटलेला असतोच. म्हणून श्रीबाबा ईश्वराची प्रार्थना करितात कीं :-

नको नको मज देहसंग देऊं माधवा ! देऊं केशवा ।

देहयोगें दुःख भोग होती मानवा ।।

देह संगे मीच देह वाटतें मला ।

या मुळेंचि विषय प्रीति जडली मानसा ।।१।।

विषय संगे बुद्धि माझी विसरली तुला ।

हेंचि अनर्थासी मूल झालें कीं मला ।।२।।

देहसंगामुळें मी नरकाला जाण्याची तयारी केली, ह्यापेक्षा अधिक अनर्थ तो कसला असणार ? हा अभिमान अर्भकामध्यें नसतो, म्हणून अवधूत यदूला सांगतात कीं, ह्याबाबतींत मी अर्भकाला गुरु केला. लहान बालकाला 'मीच देह' ही भावना नसल्यामुळें त्याला आपलेपणा व परकेपणा बिलकूल नसतो. ते वाटेल त्याच्या जवळ जाते किंवा हातपाय हालवीत उगीच पडून रहाते. तसा हा ज्ञानी आपल्याच स्वरूपानंदांत मग्न होऊन पडून राहतो. प्रारब्धाने ज्या काहीं देहाच्या चेष्टा होत असतात त्याचा ही त्याला पत्ता नसतो. जसे लहान मूल कांही आवाज झाला असता उचकते किंवा त्याला कांही विचारले असतां उत्तर देतां येत नाही तसा हा ज्ञानी स्वरूपानंदांत निमग्न असल्यामुळें जर त्याला कांही विचारलें तर त्याचें उत्तर त्याला एकदम देतां येत नाही, त्याला थोडा अवधि लागतो. दृष्टांतांतल्या अर्भकाचें व त्याचें साम्य एक देशी असते. बालकाला जगताविषयीं अज्ञान असल्यामुळें

त्याच्या ठिकाणीं द्वैत नसतें म्हणून तें जगतांतले भास पाहून विकारवश होत नाही. पण ज्ञानी सर्वज्ञ असल्यामुळें त्याच्यापुढे द्वैत वाऱ्यालाच उभे रहात नाही. जेथें जगाचें भान नसतें तेथें स्वतःच्या देहाचे भान राहणार कोठे ? ह्यावरून तो समाधी लावून बसतो असें समजू नये. त्याच्या ठिकाणी समाधी आणि उत्थान म्हणून नाहीच. तो देहाच्या क्रिया करून ही करीत नाही. तो अशा स्थितीत तो असतो:-

न मां कर्माणि लिम्पति न मे कर्मफले स्पृहा ।

इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते ।। (भ.गी.४।१४)

सारांश देहाभिमान समूळ गेल्याशिवाय अशी स्थिती प्राप्त होणार नाही. म्हणून तुकाराम महाराज देवाची प्रार्थना करितात की:-

देवां आतां ऐसा करी उपकार । देहाचा विसर पाडी मज ।।

देहाचा विसर पडण्याला निजावयासच पाहिजे असें नाही अगर अमली पदार्थांचे सेवन केलें पाहिजे असें नाही तर बोलत असतां, चालत असतां देहाचा विसर पडला पाहिजे, तरच ती खरी अन्वय समाधी म्हणतां येईल:-

चालतां बोलतां अखंड समाधी ।

कल्पना निमाली ब्रह्म भावें ।।

खरें सुख देहाच्या विदेही स्थितीत आहे, म्हणून तुकाराम महाराज वरील अभंगात म्हणतात:-

तरीच हा जीव सुख पावे माझा ।

बरें केशीराजा कळों आलो ।।

मग दुःखाचें, भयाचें कारणच उरणार नाही:-

आस भय चिंता लाज काम क्रोध । तोडावा संबंध यांचा माझा ।।

सारांश देहाचा विसर पडल्यावर सर्व दुर्गुण जाऊन समाधी सुख प्राप्त होतें, ही गोष्ट निर्विवाद झाली. पण देहाचा विसर पडण्याला एकच उपाय आहे, तो हा की:-

मागणें तें एक हेंचि आहे आतां । नाम मुखीं संत संग देई ।।

मुखामध्ये ईश्वराचें नाम आणि अखंड सत्संगति ही जोडी लाभल्यावर देहाचा विसर पडण्यास दुसऱ्या अन्य साधनांची जरूरीच नाही. सत्संगतीच्या योगें शुद्ध सत्त्व वाढतो:-

तुका म्हणे नको वरपांग देवा । घ्यावी माझी सेवा भाव शुद्ध ।।

अवधूतानें यदूला हेंच सांगितलें कीं, “देहसंगाचा परिग्रह सोडून अखंडित शुद्ध सत्त्वांत रहात जा:-

एकाकी यत चितात्मा निराशीर परिग्रहः ।।

त्याचप्रमाणें श्री बाबा म्हणतात:-

नको नको मज देह संग देखूं माधवा ।

देखूं केशवा । देह योगें दुःख भोग होती मानवा ।।

हा दुःख भोग नष्ट व्हावा व भगवंताचें अखंडित प्रेम व शुद्ध सत्त्व प्राप्त व्हावें, म्हणून श्री बाबा देवाजवळ हेंच मागतात:-

अखंडित प्रेम तुझा दे दयाघना, दे कृपाघना ।।

हाचि एक खरा उपाय भव दुःख भंजना ।।,

कारण ह्याशिवाय दुसरा उपायच नाही. देहाभिमानानें मनुष्य हळूहळू अधोगतीस जातो, तसाच दया ह्या गुणानें नर नारायणच बनतो, असें अवधूत यदूला सांगतात. तसेंच तुलसीदास म्हणतात:-

दया धरमका मूल है । नरक मूल अभिमान ।।

तुलसी दयान छांडिये । जबलग घटमों प्राण ।।

धर्माचें फळ वैकुंठ प्राप्ति होय. जो धर्म मार्गानें जातो, तो आज ना उद्यां वैकुंठालाच जाणार. तेव्हां ज्याला वैकुंठाला जावयाचें असेल त्यानें धर्माचे मूळ जी दया तिचा अवलंब केला पाहिजे. तसेंच ज्याला नरकाला जावयाचें असेल त्यानें खुशाल अभिमानाला कवटाळून रहावें. शांती, क्षमा, दया अंगी वास करूं लागलीं कीं भगवंताचा वास तेथें आहेच म्हणून समजावे:-

दया क्षमा शांति । तेथें देवाची वसती ।।

त्याचा परिणाम असा होतो कीं,

तुका म्हणे देह भरला विदुलें । काम क्रोधें घर केलें रीतें ।।

दिव्या पुढें किंवा सूर्यापुढे अंधार कोटून राहणार ? दये मागून क्षमा हा गुण सहज येतोच. प्रत्येकाचे अपराध क्षमा करण्याची सवय लागली कीं क्रोध नाहीसा होतो. श्री एकनाथ महाराज हे शांतीचे केवळ अवतार होते. त्यांना राग आणण्यासाठी कित्येक लोकांनी हर एक प्रयत्न केले, पण ते व्यर्थ गेले. एक इसम त्यांची परीक्षा घेण्यासाठी विडा उचलून आला होता. त्याप्रमाणे तो एकनाथांच्या घरी गेला तेव्हां त्यांनी त्याला आपल्या नेहमीच्या पद्धतीप्रमाणें जेवावयास राहण्याचा आग्रह केला. जेवणाच्या वेळीं गिरीजाबाई वाढीत असतां त्या इसमानें नाथांना राग यावा व कुचेष्टित लोकांनी कबूल केलेले बक्षिस मिळावें ह्या हेतूने गिरीजाबाईच्या पाठीवर उडी मारीली. नाथांना राग यावयाचा बाजूला राहिला, पण उलट कुटुंबास हालूं नकोस, बाळास नीट सांभाळ, नाही तर तो पडेल असे सांगितले. हे ऐकतांच तो इसम फार खजील झाला. ह्याला म्हणतात शांती. ती सद्गुरूला शरण जाऊन त्याच्या कृपेनेच होते:-

तत्प्रसादात्परां शांति स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ।। (भ.गी.१८।६२)

शाश्वत स्थान ल्ळ म्हणजे वैकुंठपद. नुसतेंच "शाश्वतम् ल्ळ असें म्हटलें असतें तर त्याचा अर्थ निर्गुण मुक्ति सायुज्यता असा झाला असता.

माझे स्थान वैकुंठ जाण ।

तेथील प्राप्ति सायुज्य सगुण ।

ब्रह्म परिपूर्ण सदोदित ।।

सारांश दया ज्या मनुष्याच्या ठायीं असते, त्याची क्रमाक्रमानें प्रगति होऊन तो शेवटी वैकुंठास जातो, परंतु उलट पक्षी जो अभिमानाचा आश्रय करितो, तो अधोगतीच्या पंथास लागतो. म्हणून जो योगी दया गुणाचा आश्रय करून परिग्रहाचा त्याग करून मुक्तसंग होत्साता, विदेह स्थितींत राहण्याची सवय लावून घेतल्यानें कर्मज देहाचा त्याग केल्यावर तो

पडे देह तो त्याची देही मुकुंदा ।

हरि ने स्व वैकुंठ लोकासी तेव्हां ।।

वैकुंठा प्रत जातो.

नारायण

★★★

श्री सद्गुरु

श्री दादाभाईचे प्रवचन

।।श्री सद्गुरुभ्योनमः।।

सोमवार

तारीख: २६-४-४३

किती रम्य सुमंगल हें स्थळ तुझे गिरिजापतीराया ।।धृ.।।

समर्थाच्या दिव्य पादुका सेवुनि भवभया ।

मारुतिराया प्रसन्न करुनी नेलें की विलया ।।

ह्या शेवटल्या चरणांत सर्व परमार्थांचे रहस्य आहे श्री शंकरच आम्हांला ज्ञानमार्गाचे मार्गदर्शक झाले. श्रीमंगेश म्हणजे आमचे कुलदैवत. श्रीएकनाथ महाराजांना श्रीजनार्दन स्वामींचे चरण श्रीशंकराच्या कृपेनेंच लाभले. कारण ते शिवाच्या देवळांत नित्य पूजा करीत असत. तेथें आकाशवाणी झाली कीं अमक्या अमक्या ठिकाणीं श्रीजनार्दन स्वामी आहेत त्यांचे चरण धर. तेव्हां श्रीनाथांचेही श्रीशंकरच मार्गदर्शक झाले. त्या शिवाला गुरुभक्ती अत्यंत प्रिय आहे. नगुरोर्धिकं न गुरोर्धिकं शिवशासनतः शिव शासनतः पार्वतीला उपदेश करतात कीं शिवाला शासन करणारा, आज्ञा करणारा गुरुहून कोणी श्रेष्ठ नाही म्हणून श्रीभाई म्हणतात.-

तुजहूनि कोणी नसे मज थोर । गुरुजी ।।धृ.।।

ब्रह्मादिदेव त्यांचा काय पाड । देवाधिदेवही वंदितसे तूज ।।१।।

तूं मायबाप तूं ज्ञानदीप । तूं सुखरूप राहीं समीप ।।२।।

तू परब्रह्म तूं जगदीश। निशिदिनी दर्शन देई तूं मज॥३॥
मम मरणाची वाहसी चिंता। तव वचनावरी राहूं दे निष्ठा॥४॥
प्रपंच आतां वाटतो घोर। यांतुनि सोडवी अति सत्त्वर॥५॥
शंकरचरण सेवीं मी सतत। वर असा दे पंढरीनाथ॥६॥

गुरुपदाची प्राप्ती होण्यास त्याच्याठिकाणीं श्रद्धा पाहिजे

श्रद्धावान लभते ज्ञानम्।

शास्त्रस्य गुरु वाक्यस्य सत्य बुद्ध्यव धारणम्।

सा कथिता सद्भिर्न्या वस्तु पलभ्यते॥

आत्मप्राप्ती होण्यास त्याच्या ठिकाणी ईश्वरभाव उत्पन्न झाला पाहिजे. तो आणून होत नाही व तसा भाव कायमही टिकत नाही. तो कायम टिकण्यास अंतःकरण अतिनिर्मळ झाले पाहिजे. त्या हृदयांत भगवंताशिवाय दुसरी कल्पनाच उठूं नये. गुरुच्याठीकाणी थोडा जरी विकल्प आला की हा ज्ञानाच्या बाबतीत खाली घसरलाच म्हणून समजा व त्याच्या ठिकाणाचा ईश्वरभाव जसजसा वाढत जाईल तसतशी ह्याची प्रगती होईल. तेव्हा प्रथम मनांतील सर्व विकल्प गेले पाहिजेत.

म्हणूनी विकल्प सांडा चित्ती। गुरुसी भजारे ॥

आपुलासा देव करारे मनी भाव धरारे॥७॥

शुद्ध अंतःकरण होण्यास भगद्गजन करावे.

तुटावया संसारव्यथा। औषध नाहींच गा अन्यथा।

माझ्या चरित्रामृत कथा। या व्यथेतें नाशित्ती॥

भगवान असे सांगत असतां अन्य मार्गांनीं जाणें किती मूर्खपणाचे आहे. भगवान पहा किती दयाळू आहे. आपले वशीकरण स्वतः कोणी सांगेल कां ? पण भगवान कां सांगतात तर केवळ आमचे कल्याण व्हावें हाच हेतू. तेव्हां त्याचे नामस्मरण व गुणवर्णन करणें हाच एक खरा उपाय आहे बाकी सर्व खोटे. श्री तुकाराम महाराज स्वानुभवानें सांगतात,

हरी तुझे नाम गाईन अखंड।

यावीण पाखांड नेणे कांही॥९॥

हे अनुभवाचे शब्द आहेत. तेव्हां डोळे झाकून त्याप्रमाणे चालावें भगवंतांनं आपले नाम व लीला गाऊन जगतात अंतःकरण शुद्धि होईल. ह्या हेतूनेच अवतार घेतला. तेव्हां परमार्थांत कांही करायला नको. एका भगवंताचें मनापासून नामस्मरण व ध्यान करावे म्हणून श्री.तुकाराम महाराज म्हणतात,

ठायींच बैसोनी करा एक चित्त। आवडी अनंत आळवावा॥

ह्याच बैठकीवर ईश्वराची प्राप्ती करून घेईन असा निश्चय असला तर भगवंताची

प्राप्ती खचीत होईल. (निश्चयाचे बळ। तुका म्हणे तेंची फळ॥) पण हा निश्चयच होत नाही कारण हे मन अत्यंत चंचल, रजोगुणी आहे. रजाचा तम झाला पाहिजे व मग तमाचा सत्त्व होईल. रजाचा तम होताना हा आरडाओरड करतो कारण बुद्धींत रजतमरूपी जी पिशाच्चे असतात ती जाता जात नाहीं सद्गुरु त्यांना आपल्या ईक्षण, हस्तसंकेत, शब्दद्वारा बाहेर खेंचून काढतात म्हणून ती ओरडतात. कोणी म्हणतात ही पिशाच्चे खरीं आहेत पण समर्थ म्हणतात आहे म्हटले तर सर्व आहे व नाही म्हटले तरी काहीं नाही मग दिसतो हा सर्व भास आहे. मनुष्य हा देखील मग पिशाच्चच झाला. पिशाच्च म्हणजे काय नसून दिसणारे. तसेंच सर्व जग आहे.

अर्जुना तूं जाण रे। होशील सुजाण रे।

विश्व नाही मीच आहे। सखया तुझी आण रे॥ (वा.पं.)

येथे देह नव्हे, खरे जग नव्हे, हा सत्य मृत्यू नव्हे।

काहीं पाप नव्हे, खरा यम नव्हे, नरकादि कांही नव्हे॥

ज्ञात्या दुःख नव्हे मूढा गती नव्हे, त्या त्रास खोटा नव्हे।

ब्रह्मानंद निमग्न चित्त असतां काहींच कांही नव्हे॥ (ना.म.)

ज्याची वृत्ती स्वरूपांत लीन झाली त्याला काहींच नाही. जागा होईपर्यंत स्वप्न खरे पण जागा झाल्यावर सर्व खोटे, मग देव, माणूस, पिशाच हें तरी कोठले ? म्हणून विठोबाने नामदेवाला सांगितले कीं हे माझे मायीकरूप आहे मी खोटा आहे असे जेव्हां तुला वाटेल तेव्हांच तुला माझ्या खऱ्या रुपाची प्राप्ती होईल. कारण

यदृष्टं तन्नष्टं।

जे दृगोचर ते नसे गुरु असा निर्धार सोडूं नको॥ (ना.म.)

जे ज्ञानचक्षूला दिसते तेंच खरे. श्री तुकाराम महाराज वैकुंठाला गेले ते आम्हांला दिसले कारण आम्हाला ज्ञान-दिव्य चक्षू नव्हते. पण वरील संत सनकादिकांना दिसले.

आजि आनंदुरे एकी परमानंदुरे।

जया श्रुति नेति नेति म्हणती गोविंदुरे॥१॥

विठोबाची बेडी आम्हां आनंदु सदा।

गावूं नाचूं वाजवू टाळी रंजवू गोविंदा॥२॥

सदा सण सात आम्हा नित्य दिवाळी।

आनंदे निर्भर आमुचा कैवारी बळी॥३॥

तुका म्हणे नाही जन्ममरणाचा धाक।

संत सनकादिक आमचे पाहती कवतुक॥४॥

ब्रह्म हे तीन तऱ्हेने जाणले पाहिजे ब्रह्म निर्गुण।

**ब्रह्मचि ईश्वर सगुण ।
ब्रह्मचि विश्वत्रिगुण ।
हे कळें तेव्हा ब्रह्म झाला ।।**

मूळ स्वरूप निर्गुण निराकार एक चैतन्य सागर होता. आकाशावर जशी वाऱ्याची झुळूक तशी ह्या चैतन्यसागरावर ‘अहं ब्रह्मास्मी’ ही लहर उठली. तोंच उँकार, सद्गुरु, नारायण, प्रत्येक जीवाला उपदेश करणारा, आपले मूळरूप दाखविणारा, तेव्हां मूळमाया व ईश्वर मिळून हा सगुण ईश्वर झाला देवा

मंगेशा तू अससी केवळ अनादि चैतन्य ।

दुर्गे संगे षड्गुण पावसी म्हणूनी असो बहू धन्य ।।

मूळ जी शुद्धसत्त्वगुणीमाया तिच्या योगे ह्यांत षड्गुण उत्पन्न झाले. षड्गुण कोणाचे तर

ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ।

ज्ञान वैराग्य योश्चेती षण्णां भग इती स्मृति ।। (स्मृति)

हे आपणांस प्राप्त करून घ्यावयाचे आहेत. जगदूर्पेकरून आपण भगवान हा अनुभव आला म्हणजे वैकुंठाला जाण्याला अधिकारी होतो असो. भगवंताचे हे दुसरें सगुणरूप त्यांतून ब्रह्मा विष्णू महेश हे तिघें झाले व ही त्रिगुणात्मक सृष्टी झाली. ब्रह्मदेव सृष्टि उत्पन्न करतो, विष्णू त्याचे पालन करतो व शंकर त्याचा नाश करतो. सृष्टीची उत्पत्ती व नाश हे रहाट गाडणें चालूंच आहे. सृष्टींत कोठेही गेले तरी हे सत्त्वरजतमादि तीन गुण आहेतच म्हणून श्रीब्रह्मानंद स्वामी म्हणतात की त्या तीन गुणांच्या पलीकडे जे वन आहे त्यांत रहा. संत हे नेहमी त्या वनांतच संचार करतात.

त्रिगुणातीत फिरत बन । त्यागी रीत जगतसे न्यारी ।।

ते नित्य शुद्धसत्त्वांत असतात. हे शुद्धसत्त्व म्हणजे गुरुकृपा आहे. तीच जगदंबा, मूळ माया श्रीरमावल्लभदास म्हणतात

गुरुकृपा अंबे जय जगदंबे । प्रीतीकदंबे सारासार नितंबे ।। धृ. ।।

गुरुकृपा म्हणजे जगदंबा ती प्रसन्न झाली असतां सर्व परमार्थ साध्य होईल. गुणाच्या पलीकडील जो शुद्धसत्त्वगुण त्यात वास करावा मग (जन वन विजन भिन्नाभिन्न भासेना ।। ए. भा.) तात्पर्य हे गुरुचरण आम्हाला श्रीशंकराच्या कृपेने लाभले. त्याची कृपा म्हणूनच समर्थांचे चरण लाभले व तेथे मारुतीला भक्तीला प्रसन्न करून घेतले. तिची प्राप्ती झाली असतां त्या दिव्य पादुकांचे सेवन करायला मिळेल व तेणेंकरून भवभय जाईल. ह्या श्रीशंकराने महाबळेश्वराचे दर्शन करून दिले. शिवाजीला श्रीशंकराच्या कृपेने अफझलखानाचा वध करता आला. त्या शंकराच्या कृपेने व मारुतीच्या साह्याने समर्थांच्या दिव्य पादुकांचे

दर्शन झाले तेव्हां सर्व भवभय नाहीसे होण्यास गुरुकृपा पाहिजे पण त्यासाठी प्रथम भक्ती केली पाहिजे ती श्रीशंकरानें आमच्याकडून करवून घेतली. त्यामुळे आता आम्हांला लढाईची भिती वाटत नाही. संतांची तपश्चर्या फुकट कशी जाणार ? लढाईसाठी आम्ही नारायणाची प्रार्थना करतो. असो ही National calamity आहे त्यांत सर्वांनी भाग घेतला पाहिजे आम्ही ईश्वरभक्ति करतो तेव्हा आम्हाला काहीं भीती नाही. ‘चेतावणी’ हेंच सांगतो की, ‘जे तन्मयतेने विधीपूर्वक ईश्वरभक्ति करतात त्यांना कसलीही भिती नाही’ त्याचे म्हणणे हल्लीच्या परिस्थितीला बरोबर जुळते. जिकडे तिकडे रोगराई आहे. दैवतांना भजत नाही म्हणून ती आपापल्या स्थानाला निघून गेली. मूर्ती आहेत पण त्यांच्यात तत्त्व नाही. असो ही घडी बसण्यास भगवंताने अवतार घेतला पाहिजे मुख्य गोष्ट म्हणजे साधूंचे रक्षण झाले पाहिजे.

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।

धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ।। (भ.गी.)

Natural course नें ही घडी बसणार नाही. तात्पर्य आजच्या ह्या पदांत सांगितल्याप्रमाणें श्रीशंकराची भक्ति करावी. मग तो संतांची गाठ घालून देतो. तेथें मारुतीला-भक्तीला वश केले की गुरुकृपा होईल. व मग भक्तिभावाने त्याची सेवा केल्यास शिवाचे खरें स्वरूप प्राप्त होईल. तेथे (शिवंभूत्वा शिवं यजेत् ।) शिव होऊन मग शिवाची भक्ति करावी मग अशारीतीने ह्या पराभक्तीच्या साह्याने वैकुंठात अखंडानदानुभव घेण्यास अधिकार प्राप्त होईल. म्हणून कुलस्वामीची कृपा पाहिजे इतकेंच नव्हे तर आईबापांची ही कृपा पाहिजे तरच परमार्थ साधेल. पहा भगवान अर्जुनाचा पाठीराखा असून देखील युद्धप्रसंगी त्याला ‘दुर्गास्तोत्र’ म्हणावयास सांगितले. तेव्हां सर्वांची कृपा संपादन करून परमार्थ केला तर तो सहज वृद्धिंगत होतो. नभः पार्वतीपते हरहर महादेव सीताकान्त स्मरण जय जय राम पुंडलीकवरदे हारी विठ्ठल श्रीगुरुदेवदत्त

★★★

★★★

<p align="center">॥ श्री सद्गुरु प्रसन्न ॥</p> <p align="center">आषाढ, श्रावण, भाद्रपद (जुलै ते सप्टेंबर) महिन्यातील</p> <p align="center">उत्सव, महोत्सव</p>		
आषाढ महिन्यातील उत्सव व महोत्सव		
शुक्रवार	दि. १२-०७-२०१९ (देवशयनी आषाढी एकादशी)	प्रातःस्मरणाचे वेळी स्तवन व प्रार्थना. सायंकाळी ५ वाजता. आषाढी एकादशी निमित्त झालेल्या प्रवचनाचे वाचन.
गुरुपौर्णिमा, सद्गुरु दादाभाई जयंती आणि आद्य सद्गुरु श्री. नारायण महाराज पुण्यतिथ्योत्सव		
मंगळवार	दि. १६-०७-२०१९ (आषाढ पौर्णिमा)	गुरुपौर्णिमा - व्यासपौर्णिमा. सकाळी ७ वाजतां स्तवन व प्रार्थना. ११.३० वाजतां एकादशी. त्यानंतर महाप्रसाद. सायंकाळी ५ वाजतां 'येथे कोणाचे काय बां गेले' या सद्गुरु दादाभाईंच्या प्रवचन वाचनाचे प्रारंभ. त्यानंतर परमार्थ दीपिका वाचन व इतर पदे.
गुरुवार	दि. १८-०७-२०१९ (आषाढ वद्य द्वितीया)	सद्गुरु श्री दादाभाईंची जयंती. प्रातः स्मरणानंतर स्तवन व प्रार्थना. जन्मोत्सव सकाळी १० वाजतां. पाळणा व इतर पदे. ११.३० वाजतां एकादशी. सायंकाळी ५.३० वाजतां चरित्र वाचन. रात्रि ८.३० वाजतां शेजोत्सव.
रविवार	दि. २०-०७-२०१९ (आषाढ वद्य तृतीया)	नामसंकीर्तन. सायंकाळी ६ वाजतां.

रविवार	दि. २१-०७-२०१९ (आषाढ वद्य चतुर्थी)	सायंकाळी ६ वाजतां सद्गुरु आद्य सद्गुरु श्री. नारायण महाराज कृत ध्वनिमुद्रित पदांचे श्रवण.
सोमवार	दि. २२-०७-२०१९ (वैशाख वद्य पंचमी)	आद्य सद्गुरु श्री. नारायण महाराज पुण्यतिथी व जयंती दिन. सकाळी ७ वाजतां स्तवन व प्रार्थना. ११.३० वाजतां एकादशी. त्यानंतर ब्राह्मण सुवासिनी संतर्पण व महाप्रसाद. सायंकाळी ५.३० वाजतां चरित्र वाचन.
मंगळवार	दि. २३-०७-२०१९ (वैशाख)	उत्सव समाप्ती दिवस व कळकळीची विनंती.
मंगळवार	दि. ३०-०७-२०१९ (आषाढ वद्य त्रयोदशी)	संत श्री. नामदेव महाराज पुण्यतिथी. प्रातः स्मरणाचे वेळी स्तवन व प्रार्थना.
बुधवार	दि. ३१-०७-२०१९ (आषाढ वद्य चतुर्दशी)	श्री. सावतामाळी पुण्यतिथी. सकाळी वाजतां स्तवन व प्रार्थना.
गुरुवार	दि. ०१-०८-२०१९ (वैशाख शुद्ध चतुर्दशी)	गुरुवर्य भाईंचा तारखे प्रमाणे जयंती दि.
श्रावण महिन्यातील उत्सव व महोत्सव		
रविवार	दि. ११-०८-२०१९ (श्रावण शुद्ध एकादशी)	पुत्रदा एकादशी गुरुवर्य श्री. भाईंचा जयंती दिन. प्रातः स्मरणाचे वेळी स्तवन व प्रार्थना. ११.३० वाजतां एकादशी. सायंकाळी ५.३० वाजतां चरित्र वाचन व इतर पदे. जन्मोत्सव सायंकाळी ७.४७ वाजतां. त्यावेळी पाळणा व इतर पदे.
बुधवार	दि. १४-०८-२०१९ (नारळी पौर्णिमा)	श्रावणी सकाळी १० वाजतां.
शुक्रवार	दि. १६-०८-२०१९ (श्रावण वद्य प्रतिपदा)	श्री. सिद्धारुढ स्वामी महाराज पुण्यतिथी दिन. स्तवन व प्रार्थना. सकाळी ७ वाजतां

शुक्रवार	दि. २३-०८-२०१९ (श्रावण वद्य सप्तमी व अष्टमी)	श्री लक्ष्मण महाराज पुण्यतिथी दिन व श्रीकृष्ण जयंती. प्रातःस्मरणाचे नंतर स्तवन व प्रार्थना. श्री लक्ष्मण महाराज पुण्यतिथी दिन व श्रीकृष्ण जयंती. प्रातःस्मरणाचे नंतर स्तवन व प्रार्थना. श्रीकृष्ण जन्मोत्सवाचे भजनास प्रारंभ. रात्रौ ११ वाजतां श्री. रमावल्लभदासांची पदे. जन्मोत्सव रात्रौ १२ वाजतां. त्यावेळी पाळणा व प्रार्थना.
शनिवार	दि. २४-०८-२०१९ (श्रावण वद्य अष्टमी)	सद्भक्ति मंदिराचा वर्धापन दिन. सकाळी ७ वाजतां स्तवन व प्रार्थना. ११.३० वाजतां एकादशणी.

भाद्रपद मासातील उत्सव व महोत्सव

सोमवार	दि. ०२-०९-२०१९ (भाद्रपद शुद्ध चतुर्थी)	श्री गणेश चतुर्थी. प्रातः स्मरणाचे वेळी स्तवन व प्रार्थना.
सोमवार	दि. ०९-०९-२०१९ (भाद्रपद शुद्ध एकादशी)	श्री. निरंजन रघुनाथ स्वामी पुण्यतिथी. प्रातःस्मरणाचे वेळी स्तवन व प्रार्थना.
शनिवार	दि. १४-०९-२०१९ (भाद्रपद वद्य प्रतिपदा)	सद्गुरु श्री. दादाभाई महाल्य दिन. सकाळी ७ वाजतां स्तवन व प्रार्थना. ११.३० वाजतां एकादशणी व पदे.
बुधवार	दि. २५-०९-२०१९ (भाद्रपद वद्य एकादशी)	श्री बलभमि महाराज पुण्यतिथी. प्रातःस्मरणाचे वेळी स्तवन व प्रार्थना.

सुचना:- प्रत्येक उत्सव, महोत्सवाचे दिवशी प्रातःस्मरणानंतर 'श्रीमद् पादपद्मयुगले' व उत्सव मूर्तीची प्रार्थना म्हटली जाईल.

परमप्रिय गुरुवर्य श्रीभाईंच्या प्रवचनांतील

अमृत कण

- १) लोक आत्महत्या करितात. ह्यांचे कारण देहाभिमान. प्रत्येकाला वाटते आपण काय तो शहाणा तेव्हा आलेल्या संकटामुळे अपमान करून घेण्यापेक्षा व नांवलौकिक बुडविण्यापेक्षा आत्महत्या करावी हेंच बरे. देहाभिमान उत्पन्न होऊ नये. म्हणून सत्संग धरावा. देहाभिमानाबरोबर तमोगुण उद्भवतो. संकटाला भिऊन नौका अविचाराने फोडून टाकू नये.
- २) ह्या नर तनुचा योग्य उपयोग म्हणजे भावसागर तरून जाणे हा आहे. पण आम्ही तिकडे लक्ष न देता अविचाराने मन विषय भोगाकडे लावून त्याला त्यांतच गुंतवितो. मन हे पिशाच्यासारखे आहे जो विषय त्याच्यापुढे धराल ते सतत हव्यास धरिते. मन निराकार असून विषयाकडे धावते ह्यांचे कारण देहसंग वास्तविक विषय हे देहाचे खाद्य आहे. मनाचे नव्हे. गुरांचे खाद्य गवत आहे. पण गुरांच्या संगतीत भ्रम होऊन गुराख्याला आपण गुरचं आहे असे वाटून तो गवत खाऊ लागावा तद्वत् मन निराकार असून देहाच्या सतत संगतीमुळे त्याला आपण देहच अशी भावना होऊन विषयमुख आवडू लागले. म्हणून श्रीबाबा म्हणतात, 'नको नको मज देह संग देऊ माधवा।'
- ३) सकामकर्माची फळप्राप्ति होणे न होणे प्रारब्धावर अवलंबून असते. परंतु जे निष्काम बुद्धिने ईश्वर भक्ति करितात त्यांना परमार्थात ह्याच जन्मी फळ प्राप्त होते.
- ४) ज्याप्रमाणे मारुतीने आपल्या संपूर्ण क्रिया रामाला अर्पण केल्या. त्याचप्रमाणे आपणही रामच सर्व कर्ता करविता अशी श्रद्धा ठेवून कर्ता रामची मानुनी सर्व कामे बुद्धीने करून ती रामाला अर्पण करावी ह्या भागवत धर्माचरणाने आपली

अंतःकरण शुद्धि होऊन ज्ञान प्राप्त होईल. मग सर्वच क्रिया प्रकृति करते व तिचा आपण साक्षी आहो! हा प्रत्यक्ष अनुभव येईल. बुद्धीने स्वरूपाशी ऐक्य अभ्यासाच्या बळावर केल्यावर भृंगी कीटकन्यायाने काही काळाने चित्तचैतन्य होईल. 'कीटकी भयेंध्यातां भृंगीसी। तद्रूपता बाणली तिथेसी। मां जे जीवें भजती हरीसी। ते हरीपासी स्वयेंची येती।।' मग हे घडल्यावर आपण वैकुंठाला जावयास पात्र होऊ.

- ५) भक्त जसजसे नामस्मरण करत जाईल तसतसे त्यांचे अंतःकरण शुद्ध होत जाईल आणि डोळ्यांमध्ये अंजन घातले असता जसी दृष्टी सूक्ष्म होते तशी नामस्मरणाच्या योगे बुद्धीतील रंजतम-जाऊन बुद्धी सत्वगुणी होऊन आत्मस्वरूपां पाहील.
- ६) ज्याप्रमाणे पक्षीण आपल्या निराधार पिलांच्या तोंडात अन्नाचा घास घालून त्यांचा जीव वाचविते. त्याप्रमाणे संत आमच्या मुखातून नाम जपवून घेतात, व आम्हाला काळाच्या तोंडातून सोडवितात, असे संतांचे आमच्यावर किती तरी उपकार आहेत.

निवेदन

अनेक भाविकांना आपल्या सद्भक्ती मंदिराकरितां काहीतरी आर्थिक सेवा करण्याची इच्छा असते. जे जवळपास राहतात ते मंदिरात प्रत्यक्ष येऊन रोख रक्कम किंवा चेक देतात. पण आपले बरेचसे सद्भक्त दूरवर राहतात. काही मुंबईबाहेर, महाराष्ट्राबाहेर तर काही परदेशात आहेत.

ह्या सर्वांना सोईचे व्हावे म्हणून आता **Net Banking** तर्फे सेवाशुल्क स्वीकारायला सुरुवात केली आहे. अशा प्रकारचा व्यवहार करण्याकरिता लागणारा तपशील खालीलप्रमाणे आहे.

Name of the account: SADBHAKTI PRASARAK MANDALI
A/c No.: 006100100000130
Bank Name: NKGSB Co-Op Bank Ltd.
Branch: Jogeshwari East, Mumbai.
IFSC Code No.: NKGS00000006

उपरोक्त विषयासंबंधी काही अधिक माहिती हवी असल्यास खालील व्यक्तींशी संपर्क साधावा:

१. श्री. विवेक ताम्हाणे - दूरभ्रमण क्र. ९८२०३५०८६७
२. श्री. नागानंद निळेश्वर - दूरभ्रमण क्र. ९८२१२७०७७२
३. श्री. अरुण विजयकर - दूरभ्रमण क्र. ९२२३२२२२४५

विशेष सुचना

सर्व सद्भक्तांना कळविण्यात आनंद होतो आहे की यंदाच्या धुलिवंदन दिनी, अर्थात, श्री दादाभाई पुण्यतिथी उत्सव दिनी, दिनांक २१ मार्च २०१९ रोजी, www.sadbhaktimandir.com ह्या आपल्या वेबसाईटचा उद्घाटन सोहळा आपले ज्येष्ठ गुरुबंधु, श्री सदाशिव उभयकर, ज्यांनी सद्भक्ती मंदिराच्या सेवेकरिता आपले आयुष्य वेचले, ह्यांच्या शुभ हस्ते संपन्न झाला.

सध्या ही वेबदाईट बाल्यावस्थेत असून सद्भक्ती मंदिर आणि आपल्या सद्भक्ती पंथाविषयी त्रोटक माहिती ह्यात देण्यात आली आहे.

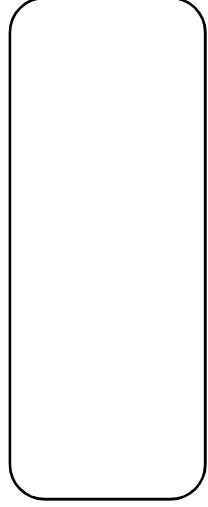
अधिक विस्तारपूर्वक माहिती लवकरच देऊन ह्या वेबसाईटचे एक भव्य, व्यापक रूप केले जाणार आहे, जेणेकरून जगभरातील दत्तभक्तांना, इतर देव देवतांच्या भक्तांना आपल्या गुरुवर्यांनी वेळोवेळी केलेल्या मार्गदर्शनाची ओळख व्हावी आणि त्यांनी आपल्या ह्या अनोख्या, जागृत दत्तस्थानाचा लाभ करून घ्यावा.

वाचकांना विनंती आहे की त्यांनी त्यांच्या सूचना, अभिप्राय आणि सद्भक्ती मंदिराशी संबंधित त्यांच्या काही आठवणी असतील, अनुभव असतील ते आमच्याकडे जरूर पाठवावेत. केवळ टिपण पाठवले तरी चालेल. शब्दांकन येथे केले जाईल.

एखादी आठवण, एखादा अनुभव वेबसाईटवर अपलोड करायचा की नाही, हे ठरविण्याचे अधिकार सर्वस्वीपणे सद्भक्ती प्रसारक मंडळींच्या विश्वस्तांनी राखून ठेवले आहेत.

बुक पोस्ट

प्रति,



द्वारा

सद्भक्ति-प्रसारक मंडळी

श्रीशंकर लॉज, सरस्वतीबाग,
जोगेश्वरी (पूर्व), मुंबई-४०० ०६०.

शब्दविकास : विद्या धुमे, विकास प्रिंटर्स, जोगेश्वरी (पूर्व), मुंबई-४०० ०६०.



(वर्ष ९०) ज्येष्ठ ते श्रावण/भाद्रपद शके १९४१ - जुलै ते सप्टेंबर २०१९ (संयुक्तांक १० ते १२)

अनुक्रमणिका

१) संपादकाचे बोल / वृत्तनिवेदन	१
२) आठवण एक साठवण	७
३) गुरुवर्य श्री. भाईचे प्रवचन	८
४) सद्गुरु श्री. दादाभाईचे प्रवचन	१३
५) उत्सव - महोत्सवांतील कार्यक्रम	१८
६) परमप्रिय सद्गुरु श्री. भाईच्या प्रवचनांतील अमृत-कण	२१
७) निवेदन	२३
८) विशेष सुचना	२४